

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Vor stoere Falsters Liv

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 9.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-idm139871600867408/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte

Vor stoere Falsters Liv

Vor stoere Falsters Liv fandt just i Død sin Vinding,
Han fløy fra Død, fra Grav til sin Parnassi Tinding,
Apollo gav ham der anseelig Plads og Rang,
5 Blandt dem, hvis Priis bestaaer til Lærdoms Undergang.
Hans gamle Laurbær-Krands fik stedse grønne Blade,
Som ingen Avinds Tand skal gnave eller skade,
Kort sagt, hans Ære-Glands blev varig stoer i Hast,
Saa Falster overseer all Verdens Roes og Last.
10 Er skiøndt hans lærde Navn saa stort, som det kand være,
Dog ynder Musæ selv de Vers til Mandens Ære,
Derover har en Deel bestiget Pindi Top,
Bag efter krøb da een med disse Riim der Op:
Stoere Falster! sidste Rector udi Danmark! est du død?
15 Du de Lærdes Danske Hector, som var ret til Lærdom fød?
Ney! du lever og skal leve udi de Disciple, som
Ved din Mund til Mænd forbleve udi Riget runden om.
Vi dig takke, vi dig ære, vi dig rose til vor Grav,
For den milde grundig Lære, du os i din Skole gav
20 Og naar vi med dig forsvinde, skal de Skrifter, du har giort,
For den hele Verden vidne, at dit Navn bør være stort.
Du ey andre Børn haver; nok, vi skal og lade see,
At Hr. Fader, dine Gaver arves til Velsignelse.
Riibe raab! fornedret Riibe: Icabod min Herlighed
25 Borte er! jeg er i Knibe, og et ret forringet Sted.

- Thabor har du Riibe været, godt at boo udi dit Sted.
Da du varst for Verden æret med en rar Trefoldighed.
Ach! I dig den sidste Lector ^(a) sidste Bisp i dig er dødt ^(b)
Og nu sidst den sidste Rector ^(c) hvo er vel som disse født?
- ³⁰ Ved dette Hyklerie blev Falster bleeg om Næsen,
Sligt vandlede for ham, som baade klog og kræsen,
Han stod forandret op, nu blev han kold, nu heed,
Men viiste sig med Smil i saadan Tale vreed:
Apollo du min Soel! I Musæ mine Stierner!
- ³⁵ Parnassi lærde Chor! I høyt-oplyste Hierner!
Her var vel aldrig før saa grov en Charlatan,
For Lyset kommen frem paa denne høye Plan?
Her tør jo ingen Klog for Viisdoms Øyne møde,
Med den Trefoldighed, hvis tre Personer døde?
- ⁴⁰ Hvis tre Personers Død gav Lærdom Hiertestik,
Saa Rector, Lector, Bisp med dennem reent forgik?
Af disse tre Slags Mænd, har Danske Norden mange,
Som døde Formænds Dyd end aldrig gjorde bange,
Ja! Riber Stift og Bye kom ey et Grand tilkort,
- ⁴⁵ Ved det en dødelig Trefoldighed gik bort.
Den Bisp der døde sidst, var Mand for Biske Staven,
Ham fulgte Dygtighed og lærd Forstand til Graven,
Men kom han nu igien fra Glemsomhedens Land,
Jeg veed, han glemte ey at ære Eftermand.
- ⁵⁰ Jeg veed, han sagde strax: Jeg seer min stoere Glæde,
Guds Ven, min Afkoms Ven paa dette Biske-Sæde,
Her har den sidste Bisp langt fra ey sagt god Nat,
Hvor mine Pligter slap, tog han retskaffen fat.
Den Lector med hvis Liv, et Lectorat fik Ende,
- ⁵⁵ Gav lærd og nyttig Fliid i Embedet tilkiende,

(a) Terpagger. (b) Anchersen. (c) Falster.